

Námestie Ľudovíta Štúra 1
812 35 Bratislava

osobne podané

KRAJSKÝ SÚD V BRATISLAVE	
Došlo: 16 -05- 2019	
o ..... hod.	min. .... krát
..... príloh	rubrik

Krajskému súdu v Bratislave
Záhradnícka 10
813 66 Bratislava

K spis. zn.: 6S/50/2018

Číslo spisu: 1553/2019-9.2
Číslo záznamu: 25722/2019

V Bratislave, dňa 16.05.2019

Žalobca v 1. rade: Slovenský rybársky zväz

so sídlom Andreja Kmeťa 20, 010 55 Žilina
IČO: 00 178 209

Žalobca v 2. rade: Slovenský rybársky zväz, Mestská organizácia Sered'

so sídlom Čepenská 2533, 926 01 Sered'
IČO: 36 087 793

právne zastúpení: VIA LEGE, s.r.o.
so sídlom Veterná 1093, 925 53 Pata
IČO: 36 866 415

Žalovaný: Ministerstvo životného prostredia Slovenskej republiky

so sídlom Nám. L. Štúra 1, 812 35 Bratislava

- Ďalší účastníci:**
1. **Obec Dolná Streda**, 925 63 Dolná Streda 650, IČO: 00 611 638, zast.:
Advokátska kancelária Ivan Syrový, s.r.o., so sídlom Kadnárova 83, 831 06 Bratislava, IČO: 47 232 765
  2. **Slovenský vodohospodársky podnik, š.p.**, so sídlom Radničné nám. 8, 969 55 Banská Štiavnica, IČO: 36 022 047
  3. **MVDr. Radovan Bozalka**, Železničná 15, 926 01 Sered'

Kasačná stážnosť žalovaného voči rozsudku Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 6S/50/2018 – 584 zo dňa 07.03.2019

V piatich výhotoveniach

I.

V právnej veci žalobcu v 1. rade: Slovenský rybársky zväz, so sídlom Andreja Kmeťa 20, 010 55 Žilina, IČO: 00 178 209 (ďalej len „žalobca v 1. rade“) a žalobcu v 2. rade: Slovenský rybársky zväz, Mestská organizácia Sered', so sídlom Čepenská 2533, 926 01 Sered', IČO: 36 087 793 (ďalej len „žalobca v 2. rade“), obaja právne zastúpení: VIA LEGE, s.r.o., so sídlom Veterná 1093, 925 53 Pata, IČO: 36 866 415 (ďalej spolu len „žalobcovia“) proti **rozhodnutiu ministra životného prostredia Slovenskej republiky** (ďalej len „minister“ alebo „odvolací orgán“) č. 2913/2018-9.2 (1/2018-rozkl.) zo dňa 15.03.2018 (ďalej len „druhostupňové rozhodnutie“, ktorým boli zamietnuté rozklady žalobcov a bolo potvrdené rozhodnutie Ministerstva životného prostredia Slovenskej republiky, odboru štátnej vodnej správy a rybárstva (ďalej len „prvostupňový správny orgán“) č. 8490/2017-4.1 zo dňa 23.11.2017 (ďalej len „prvostupňové rozhodnutie“) bol žalovanému dňa 16.04.2019 doručený rozsudok **Krajského súdu v Bratislave** (ďalej len „správny súd“) sp. zn. 6S/50/2018 – 584 zo dňa 07.03.2019 (ďalej len „napadnutý rozsudok“), ktorým správny súd (i) **z a m i e t o l** návrh žalobcov na prerušenie konania a podanie návrhu na začatie konania o súlade právnych predpisov, a to § 34 ods. 1 až 3 a § 39 ods. 1 písm. e) zákona č. 139/2002 Z. z. o rybárstve v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o rybárstve“) s Ústavou Slovenskej republiky, (ii) **z r u š i l** druhostupňové rozhodnutie, ako aj prvostupňové rozhodnutie a vec **v r á t i l** prvostupňovému správnemu orgánu na ďalšie konanie a (iii) **p r i z n a l** žalobcom voči žalovanému právo na úplnú náhradu trov konania, o výške ktorej rozhodne správny súd po právoplatnosti napadnutého rozsudku samostatným uznesením.

II.

Proti napadnutému rozsudku, jeho výroku, ktorým správny súd (ii) zrušil druhostupňové rozhodnutie, ako aj prvostupňové rozhodnutie a vec vrátil prvostupňovému správnemu orgánu na ďalšie konanie a (iii) priznal žalobcom voči žalovanému právo na úplnú náhradu trov konania, o výške ktorej rozhodne správny súd po právoplatnosti napadnutého rozsudku samostatným uznesením, podáva žalovaný na Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „kasačný súd“)

k a s a č n ú s t' a ž n o s t',

a to z dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. g) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „SSP“), pretože správny súd rozhadol na základe nesprávneho právneho posúdenia veci, **ako aj z dôvodu podľa § 440 ods. 1 písm. f) SSP**, pretože správny súd porušil právo žalovaného na odôvodnenie súdneho rozhodnutia v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

III.

Žalovaný poukazuje na nasledovné závery v napadnutom rozsudku správneho súdu, ktoré považuje za nesprávne z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci:

1. Správny súd v bodech 116 a 117 napadnutého rozsudku podal svoj vlastný výklad § 34 ods. 1 až 3 zákona o rybárstve nasledovne, cit.: „*Pri súdnom prieskume súd vychádzal z účelu zákona o rybárstve a jeho štruktúry. V prvej časti zákona v § 4 zákonodarca upravil výkon rybárskeho práva tak, že dal do kompetencie ministerstva pridelit SRZ vodný tok a prideliť ostatnú vodnú plochu na základe žiadosti. V prípade, ak sa jedná o vodný tok, ten bez ďalšieho pridelí SRZ a v prípade, ak sa jedná o ostatnú vodnú plochu túto v zmysle § 4 ods. 8 písm. a), b) zákona o rybárstve pridelí na základe písomnej žiadosti, ktorá musí obsahovať zákonom stanovené podmienky vymedzené v § 4 ods. 9 zákona o rybárstve. Z pojmu „pridelí“ nepochybne vyplýva, že ak žiadateľ splní podmienky žiadosti zákonom vymedzené, tak žalovaný ostatnú vodnú plochu žiadateľovi má povinnosť pridelit. V tejto časti zákona v § 4 zákonodarca usporiadal výkon rybárskeho práva vo vodných tokoch a výkon rybárskeho práva na ostatných vodných plochách s tým, že v prípade ostatných vodných plôch umožnil „vyreštituovať“ pozemky na ktorých sa nachádza vodná plocha a z toho dôvodu potom logicky vyplýva i zákonná podmienka žiadosti, vymedzená v § 4 ods. 9 písm. e) zákona o rybárstve, a to predloženie dohody o finančnom vyrovnaní s doterajším užívateľom.*
2. Správny súd v bode 117 napadnutého rozsudku ďalej uviedol, cit.: „*Žiadosť, ktorú si Obec Dolná Streda u žalovaného uplatnila podľa § 34 zákona o rybárstve, zákonodarca začlenil takmer až na koniec zákona, v časti podnikanie, čo sa odrazilo i v zákonných podmienkach. V tomto prípade ministerstvo môže pridelit ostatnú vodnú plochu na účely podnikania za podmienok taxatívne vymedzených v zákone, keď v § 34 ods. 3 zákonodarca taxatívne vymedzil, čo musí žiadosť obsahovať. Keďže zákonodarca k zákonným podmienkam žiadosti o pridelenie ostatnej vodnej plochy na účely podnikania v osobitnom režime nezačlenil predloženie dohody o finančnom vyrovnaní s doterajším užívateľom, úmyslom zákonodarca bolo upraviť situáciu, keď napr. doterajší užívateľ sa v súlade so zákonom o rybárstve, prípadne iným právnym predpisom, nestará o vodnú plochu a výkon rybárskeho práva riadne nezabezpečuje (zákonodarca umožnil ministerstvu vyraadiť ostatnú vodnú plochu z rybárskych revírov a odobrať doterajšiemu užívateľovi) a žiadateľ – podnikateľ o pridelenie ostatnej vodnej plochy na účely podnikania v osobitnom režime, ministerstvu osvedčí, že svojimi podnikateľskými aktivitami bude lepšie a v súlade so zákonom obhospodarovať, využívať v súlade s ochranou životného prostredia, zabezpečovať starostlivosť o ostatnú vodnú plochu a výkon rybárskeho práva, ako doterajší užívateľ.“*
3. Správny súd v bode 117 napadnutého rozsudku ďalej uviedol, že na pridelenie ostatnej vodnej plochy do užívania v osobitnom režime nie je právny nárok (nakol'ko zákonodarca v § 34 ods. 1 zákona o rybárstve použil slovné spojenie „môže ministerstvo“) a je na

ministerstve posúdiť, či finančné vyrovnanie s doterajším užívateľom je dôvodné. Podľa názoru správneho súdu, cit.: „*Zákonodarca v tejto časti zákona do taxatívnych podmienok žiadosti nezačlenil dohodu o finančnom vyrovnaní s doterajším užívateľom, nakoľko posúdenie tejto otázky bude vždy individuálne od prípadu k prípadu, keď napr. môže nastať i extrémna situácia, že doterajší užívateľ ostatnej vodnej plochy túto zanedbal, nezabezpečoval výkon rybárskeho práva a pod., kedy pravdepodobne ministerstvo žiadosti o pridelenie ostatnej vodnej plochy do užívania podnikateľovi vyhovie, ale na finančné vyrovnanie s doterajším užívateľom nie je dôvod.*“

4. Žalovaný považuje vyššie uvedený výklad § 34 zákona o rybárstve podaný správnym súdom za nesprávny, nedostatočne odôvodnený, nepreskúmateľný a arbitrárny, nakoľko z neho nie je zrejmé, na základe čoho k takému výkladu správny súd dospel. Správny súd pritom uviedol, že vychádzal z účelu zákona o rybárstve (avšak bez akejkol'vek bližej špecifikácie tohto účelu) a zo štruktúry zákona o rybárstve (pričom iba poukázal na skutočnosť, že § 4 zákona o rybárstve upravuje pridelenie výkonu rybárskeho práva vo vodných tokoch a ostatných vodných plochách a § 34 zákona o rybárstve upravuje pridelenie ostatnej vodnej plochy na účely podnikania v osobitnom režime). Žalovanému nie je vôbec zrejmé, ako správny súd z účelu zákona o rybárstve (ktorý vôbec neuviedol) a z naznačenej systematiky zákona o rybárstve dospel k záveru, že pridelenie ostatnej vodnej plochy žiadateľovi na účely podnikania v osobitnom režime má byť zároveň akousi „sankciou“ pre doterajšieho užívateľa (Slovenský rybársky zväz) v prípade, ak tento predmetnú ostatnú vodnú plochu „zanedbal“.

5. Podľa § 34 zákona o rybárstve cit.:

„(1) Z rybárskych revírov na ostatných vodných plochách môže ministerstvo na základe žiadosti vyradiť ostatnú vodnú plochu a pridelí ju do užívania podnikateľovi²⁴⁾ na účely podnikania v osobitnom režime; tento podnikateľ musí preukázať odborné vzdelanie podľa § 31 ods. 4; také pridelenie nie je možné, ak je ostatná vodná plocha vyhlásená za chránenú rybársku oblasť.

(2) Pod užívaním ostatnej vodnej plochy v osobitnom režime sa rozumie poskytovanie možnosti iným osobám za odplatu loviť ryby a ulovené ryby si ponechať podľa prevádzkového poriadku podnikateľa. Na osobitný režim sa nevzťahujú ustanovenia § 5 až 17 a § 21 až 30.

(3) Žiadosť podľa odseku 1 musí obsahovať

- a) meno, priezvisko, miesto trvalého pobytu, rodné číslo, ak je žiadateľom fyzická osoba, alebo obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo, ak je žiadateľom právnická osoba,
- b) preukázanie odborného vzdelania žiadateľa so zameraním na chov rýb alebo ním poverenej osoby,
- c) identifikačné údaje o vodnej ploche,
- d) číslo listu vlastníctva, parcellné číslo, katastrálne územie, okres a nájomnú zmluvu podľa § 4 ods. 8 písm. b),
- e) potvrdenie o zabezpečení veterinárneho dohľadu,
- f) prevádzkový poriadok.

(4) Ak sa ostatná vodná plocha nachádza v chránenom území alebo v jeho ochrannom pásmе,²⁵⁾ musí žiadateľ k žiadosti doložiť súhlas príslušného orgánu ochrany prírody, či je možné ostatnú vodnú plochu využívať na podnikanie, alebo iba ako rybársky revír.

(5) Ministerstvo viedie evidenciu ostatných vodných plôch užívaných na účely podnikania.“

6. V § 34 zákona o rybárstve sú upravené všetky podmienky, ktoré musia byť splnené, aby ministerstvo mohlo žiadateľovi prideliť ostatnú vodnú plochu na účely podnikania v osobitnom režime. **Medzi týmito podmienkami sa pritom neuvádzá, že musí íst' o ostatnú vodnú plochu, na ktorej doterajší užívateľ zle hospodáril, nezabezpečoval výkon rybárskeho práva, resp. ktorú zanedbal.** Takýto právny názor, resp. výklad § 34 zákona o rybárstve správnym súdom nemá žiadnu oporu v citovanom § 34 zákona o rybárstve, a zároveň je aj v rozpore s účelom § 34 zákona o rybárstve vyjadreným v dôvodovej správe k tomuto ustanoveniu zákona o rybárstve. Predmetné ustanovenie bolo do slovenského právneho poriadku zavedené s cieľom reagovať na prelomové politické a spoločenské zmeny v roku 1989 (prechod na podmienky trhového hospodárstva), ktoré si vyžiadali revíziu aj v oblasti rybárstva. V režime (predchádzajúceho) zákona č. 102/1963 Zb. o rybárstve v znení neskorších predpisov boli vodné plochy a pozemky pod nimi vo vlastníctve štátu a rybárske právo na nich vykonával predovšetkým Československý rybársky zväz. Naproti tomu zákon o rybárstve začal dôsledne rozlišovať medzi vodnými tokmi (ktoré môžu byť len vo vlastníctve štátu a rybárske právo na nich môžu vykonávať iba zákonom o rybárstve taxatívne určené subjekty, medzi ktorými stále dominuje Slovenský rybársky zväz) a ostatnými vodnými plochami, pod ktorými pozemky môžu vlastniť aj fyzické a právnické osoby. Práve týmto osobám, ktoré (na rozdiel od Slovenského rybárskeho zväzu) majú vlastnícky alebo nájomný vzťah k väčšinovému podielu pozemkov pod ostatnou vodnou plochou, chcel zákonodarca v podmienkach trhovej ekonomiky v prípade ich záujmu umožniť, aby predmetnú ostatnú vodnú plochu mohli mať pridelenú na účely podnikania v osobitnom režime podľa § 34 zákona o rybárstve. Preto sa medzi podmienkami na pridelenie ostatnej vodnej plochy na účely podnikania v osobitnom režime nevyžaduje ani súhlas doterajšieho užívateľa – Slovenského rybárskeho zväzu, nieto ešte zanedbanie ostatnej vodnej plochy zo strany doterajšieho užívateľa tak, ako to nepochopiteľne a bez akejkoľvek opory v zákone o rybárstve požaduje správny súd.
7. Správny súd v bode 116 napadnutého rozsudku uviedol, že cit.: „v § 4 zákonodarca usporiadal výkon rybárskeho práva vo vodných tokoch a výkon rybárskeho práva na ostatných vodných plochách s tým, že v prípade ostatných vodných plôch umožnil „vyreštituovať“ pozemky na ktorých sa nachádza vodná plocha“, pričom takúto možnosť správny súd pri pridelovaní ostatných vodných plôch na účely podnikania v osobitnom režime podľa § 34 zákona o rybárstve už nepripúšťa, a to bez ohľadu na skutočnosť, že jednou z podmienok pre kladné rozhodnutie ministerstva tak podľa § 4 ods. 8 zákona o rybárstve, ako aj podľa § 34 zákona o rybárstve je, že ide o žiadateľa, ktorý ma vlastnícky alebo nájomný vzťah k väčšinovému podielu pozemkov pod predmetnou ostatnou vodnou plochou. Je teda zrejmé, že vlastník alebo nájomca väčšinového podielu pozemkov pod

ostatnou vodnou plochou má možnosť vybrať si, či bude svoje práva realizovať v režime výkonu rybárskeho práva alebo v osobitnom režime podnikania. Vysporiadanie sa s doterajším užívateľom (Slovenským rybárskym zväzom), ktorý užíva ostatnú vodnú plochu na cudzích pozemkoch, za čo nemusí vlastníkovi týchto pozemkov platiť ani žiadnu úhradu (nájomné), je niekedy problematické, a to bez ohľadu na skutočnosť, že na finančné vyrovnanie existuje aj metodika, ktorú navrhlo ministerstvo a ktorú akceptoval aj Slovenský rybársky zväz, a to z jednoduchého dôvodu, že k uzavoreniu dohody nemožno nikoho (ani Slovenský rybársky zväz) donútiť.

8. Slovenský rybársky zväz v snahe „ubrániť“ svoje rybárske revíry - ostatné vodné plochy, o ktoré má eminentný záujem, pred žiadateľmi podľa § 4 ods. 8 písm. a) alebo b) zákona o rybárstve, t. j. pred vlastníkmi alebo nájomcami väčšinového podielu pozemkov pod týmito ostatnými vodnými plochami (pričom nezriedka ide o výlučných vlastníkov, resp. o podielových či bezpodielových spoluľastníkov celých predmetných pozemkov), nie je ochotný vôbec rokovať o dohode, resp. si kladie podmienky, ktoré sú pre žiadateľa (vlastníka alebo nájomcu) zjavne neakceptovateľné. Takto fakticky Slovenský rybársky zväz dokáže úplne zmaríť šancu akéhokoľvek žiadateľa (vrátane výlučného vlastníka pozemkov) o pridelenie výkonu rybárskeho práva podľa § 4 ods. 8 zákona o rybárstve. Ministerstvu je aj z iných obdobných správnych konaní známe, že vlastník platí daň z nehnuteľnosti, resp. nájomca platí nájomné a plnia aj ďalšie povinnosti, ktoré pre nich z vlastníctva, resp. nájmu pozemkov vyplývajú, zatiaľ čo Slovenský rybársky zväz užíva ostatnú vodnú plochu, ktorá sa na týchto pozemkoch nachádza a nemusí za to nikomu nič platiť a úmysly žiadateľa (i jeho práva garantované Ústavou Slovenskej republiky) môže jednoducho ignorovať.
9. Medzi podmienkami na pridelenie ostatnej vodnej plochy na účely podnikania v osobitnom režime podnikateľovi podľa § 34 zákona o rybárstve dohoda o finančnom vyrovnaní s predchádzajúcim užívateľom (Slovenským rybárskym zväzom) skutočne absentuje, pričom úmysel zákonodarcu v tejto súvislosti v dôvodovej správe k tomuto ustanoveniu zákona o rybárstve uvedený nie je. Čažko si však v kontexte doslovného znenia § 34 zákona o rybárstve, ako aj dôvodovej správy k tomuto ustanoveniu zákona o rybárstve, možno predstaviť, že absenciou dohody o finančnom vyrovnaní s doterajším užívateľom chcel zákonodarca dosiahnuť, aby bolo možné podľa § 34 zákona o rybárstve pridelovať ostatné vodné plochy žiadateľom (ktorí musia byť podnikateľmi a zároveň aj vlastníkmi alebo nájomcami väčšinového podielu pozemkov pod ostatnými vodnými plochami) iba za predpokladu, že sa doterajší užívateľ v rozpore so zákonom o rybárstve o ostatné vodné plochy nestará, zanedbáva ich, nezarybňuje ich v súlade so schválenými zarybňovacími plánmi, ktoré sú pre užívateľov rybárskych revírov záväzné. V prípade, ak si užívateľ rybárskeho revíru neplní svoje zákonné povinnosti vyplývajúce zo zákona o rybárstve, môže byť potrestaný za správny delikt podľa § 40 zákona o rybárstve. To znamená, že užívateľ rybárskeho revíru, ktorý poruší svoju zarybňovaci povinnosť podľa § 6 ods. 1 zákona o rybárstve, môže byť potrestaný v súlade s § 40 ods. 1 písm. a) zákona o rybárstve pokutou do výšky 3 319,39 EUR a nie vyhovením žiadosti žiadateľa podľa § 34 zákona

o rybárstve, ktorým sa aj v zmysle dôvodovej správy k tomuto ustanoveniu zákona o rybárstve nesleduje postih doterajšieho užívateľa za zanedbanie ostatnej vodnej plochy (ako to nesprávne právne posúdil správny súd), ale možnosť vlastníka, resp. nájomcu pozemkov pod ostatnou vodnou plochou realizovať svoje ústavné právo vlastniť majetok a/alebo podnikat’.

10. V súvislosti s absenciou dohody o finančnom vyrovnaní s doterajším užívateľom medzi podmienkami žiadosti podľa § 34 zákona o rybárstve žalobcovia v správnej žalobe namietali protiústavnosť predmetného ustanovenia zákona o rybárstve. K tomu žalovaný opakovane uvádza, že napriek skutočnosti, že v tomto ustanovení zákona o rybárstve sa nevyžaduje, aby sa žiadateľ finančne vysporiadal s doterajším užívateľom, v žiadnom prípade to neznamená, že by ministerstvo „protiústavne“ prideľovalo žiadateľovi aj majetok doterajšieho užívateľa v podobe rýb, ktoré do ostatnej vodnej plochy vysadil, keď túto ešte ako rybársky revír užíval a vykonával na nej rybárske právo, a neboli zatial ulovené, resp. neuhynuli (to znamená, že sa v nej ešte nachádzajú) v čase, keď sa ostatná vodná plocha prideľuje žiadateľovi, ktorý splní podmienky podľa § 34 zákona o rybárstve. Žiadatelia (vrátane Obce Dolná Streda) nemajú záujem profitovať z majetku doterajšieho užívateľa a väčšinou sa s ním ešte v priebehu správneho konania dohodnú na finančnom vyrovnaní. Žiadatelia sú si vedomí (čo sa dá nepochybne konštatovať aj o žalobcoch), že ministerstvo rozhoduje iba o pridelení ostatnej vodnej plochy, t. j. iba vody (bez rýb) na účely podnikania v osobitnom režime a v prípade, ak by sa s doterajším užívateľom nedohodli dobrovoľne, bol by tento oprávnený uplatniť si svoje právo aj súdnou cestou.
11. Ak však k dohode o finančnom vyrovnaní v priebehu správneho konania o žiadosti podľa § 34 zákona o rybárstve nedôjde, ministerstvo nie je oprávnené takúto dohodu nad rámcem podmienok vyplývajúcich z § 34 zákona o rybárstve od žiadateľa požadovať, nakoľko podľa čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky cit.: „*Štátne orgány môžu konáť iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.*“ a podľa čl. 2 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky cit.: „*Každý môže konáť, čo nie je zákonom zakázané, a nikoho nemožno nútíť, aby konal niečo, čo zákon neukladá.*“ S poukazom na citované ustanovenia Ústavy Slovenskej republiky žalovanému nie je zrejmé, ako by mohol postupovať v zmysle výkladu správneho súdu uvedeného v bode 117 napadnutého rozsudku, podľa ktorého cit.: „*Zákonodarca v tejto časti zákona do taxatívnych podmienok žiadosti nezačlenil dohodu o finančnom vyrovnaní s doterajším užívateľom, nakoľko posúdenie tejto otázky bude vždy individuálne od prípadu k prípadu...*“ Žalovanému pritom z dvoch nedostatočne odôvodnených bodov (116 a 117) napadnutého rozsudku nie je vôbec zrejmé, či podľa názoru správneho súdu, môže ministerstvo vyhovieť žiadosti podľa § 34 zákona o rybárstve iba v prípade, ak dohoda o finančnom vyrovnaní s doterajším užívateľom nie je vôbec dôvodná, pretože doterajší užívateľ predmetnú ostatnú vodnú plochu v čase, keď bola rybárskym revírom, zanedbal, nezarybňoval a nie je mu teda zo strany žiadateľa čo nahrádzať, alebo má ministerstvo v každom jednotlivom prípade žiadosti podľa § 34 zákona o rybárstve osobitne vyhodnotiť, či dohodu o finančnom vyrovnaní bude alebo nebude vyžadovať, a to napriek tomu, že na takýto postup nemá

zákonu kompetenciu (kedže môže konať iba v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon).

12. **Z vyššie uvedeného podľa názoru žalovaného nepochybne vyplýva, že správny súd v bodoch 116 a 117 napadnutého rozsudku túto právnu vec nesprávne právne posúdil.**
13. **Nesprávne právne posúdenie zo strany správneho súdu žalovaný identifikoval aj v bodoch 119 a 120 napadnutého rozsudku**, keď správny súd dospel k záveru, že žiadateľ nemôže preukazovať splnenie podmienok podľa § 34 ods. 3 písm. b) a e) zákona o rybárstve prostredníctvom tej istej osoby. Správny súd tak prisvedčil námietke žalobcov, že zabezpečenie splnenia oboch podmienok v osobe toho istého veterinárneho lekára vykazuje konflikt záujmov. Správny súd pritom v bode 120 napadnutého rozsudku uviedol, cit.: „*Ak by zákonodarca mal úmysel kumulovať tieto dve podmienky, tak by takúto skutočnosť uviedol v zákone napr. že by tieto dva inštitúty uviedol pod jedným písmenom a nie pod dvomi písm. b) a písm. e) a ešte k tomu ani nie hned za sebou.*“ Aj podľa názoru žalovaného úmyslom zákonodarcu nebola nevyhnutná kumulácia splnenia podmienok podľa § 34 ods. 3 písm. b) a e) zákona o rybárstve v tej istej osobe (preto sú obe podmienky upravené pod samostatnými písmenami), avšak podľa názoru žalovaného zákon o rybárstve kumuláciu splnenia oboch podmienok v jednej osobe, ktorá splňa predpoklady pre výkon oboch funkcií, ani nevylučuje. Podľa názoru žalovaného zo skutočnosti, že sú obe podmienky upravené pod dvoma rôznymi písmenami (bez ohľadu na to, že nenasledujú hned za sebou) vyplýva, že tieto dve podmienky môžu byť splnené bud' dvoma rozličnými osobami, alebo jedinou osobou, ktorá splňa predpoklady podľa § 34 ods. 3 písm. b) a e) zákona o rybárstve. **Ak by zákonodarca nesúhlasił s kumuláciou týchto dvoch podmienok, priamo v zákone by takúto možnosť vylúčil, čomu nezodpovedá úprava týchto dvoch podmienok pod dvoma písmenami, ktoré nenasledujú ani hned za sebou, ako to nesprávne právne posúdil správny súd.** Ani podľa názoru ministerstva nemožno hovoríť o strete záujmov napr. z dôvodu, že MVDr. Radovan Bozalka bude v rámci veterinárneho dohľadu priebežne kontrolovať zdravotný stav rýb a v rámci odborného dohľadu bude zároveň zostavovať objem a druhovú skladbu rýb, ktoré budú do predmetnej ostatnej vodnej plochy vysadené.
14. V bode 120 napadnutého rozsudku správny súd ďalej uviedol, cit.: „*Uvedený názor správneho súdu potvrdzuje aj Poverenie Regionálnej veterinárnej a potravinovej správy Galanta špecifikované v odseku 71. tohto rozhodnutia, ktorá veterinárnym dohľadom nad prevádzkováním rybníka poverila MVDr. Radovana Bozalku, ako úradného veterinárneho lekára, s tým, že odbornosť chovu bude vykonávať Daniel Vanek, ktorý má absolvovaný kurz rybárskych hospodárov.*“ K tomu žalovaný uvádza, že Regionálna veterinárna a potravinová správa Galanta sice uviedla, že odborný dohľad bude vykonávať pán Daniel Vanek, avšak toto konštatovanie Regionálnej veterinárnej a potravinovej správy Galanta nemá oporu v administratívnom spise žalovaného a ide zrejme o chybu zo strany samotnej Regionálnej veterinárnej a potravinovej správy Galanta, ktorá však nemohla mať žiadny vplyv na zákonosť rozhodnutí žalovaného, ktoré sú predmetom súdneho prieskumu

v tomto súdnom konaní. Žiadateľ ministerstvu od podania žiadosti deklaroval splnenie podmienok podľa § 34 ods. 3 písm. b) a e) zákona o rybárstve v osobe MVDr. Radovana Bozalku, ktoré doložil aj všetkými relevantnými dokladmi v súlade so zákonom o rybárstve. Konflikt záujmov na strane MVDr. Radovana Bozalku pritom nevidí ani samotná Veterinárna a potravinová správa Galanta, ktorú Obec Dolná Streda v tejto súvislosti požiadala o stanovisko.¹

15. **Nesprávne právne posúdenie správnym súdom žalovaný d'alej identifikoval aj v bode 121 napadnutého rozsudku**, v ktorom správny súd uviedol, cit.: „*Správny súd s poukazom na dikciu ust. § 34 ods. 1 zákona o rybárstve je názoru, že žalovaný v súlade s výkonom dobrej verejnej správy, mal explicitne riešiť odbornú otázku ostatnej vodnej plochy, podľa § 43 ods. 7 zákona č. 364/2004 Z.z. o vodách, a to rozhodnutím príslušného orgánu vodnej správy a nie vychádzat' z rozhodnutia Okresného úradu Galanta z roku 2005 o tom, že OR Dolnostredské nie je vodným tokom. A ak aj žalovaný vychádzal z uvedeného rozhodnutia, v spojení s vyjadrením Slovenského vodohospodárskeho podniku š.p., zo dňa 26.04.2017 špecifikované v odseku 83. tohto rozhodnutia, mal v svojom rozhodnutí nepochybne v správnej úvahе uviesť, ako rozhodnutie o tom, že OR Dolnostredské nie je vodným tokom, má dopad na to, že OR Dolnostredské je ostatnou vodnou plochou, ktorú možno na základe žiadosti vyradiť a prideliť ju do užívania Obci Dolná Streda. Minimálne v tejto časti je rozhodnutie žalovaného nepreskúmateľné pre nedostatočné odôvodnenie.“*
16. Žalovaný poukazuje na zjavný rozpor v právnom posúdení správneho súdu, ktorý na jednej strane uvádza, že žalovaný mal riešiť odbornú otázku ostatnej vodnej plochy podľa § 43 ods. 7 zákona č. 364/2004 Z. z. o vodách a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (vodný zákon) v znení neskorších predpisov (d'alej len „zákon o vodách“) a na druhej strane uvádza, že žalovaný nemal vychádzat' z rozhodnutia Okresného úradu Galanta z roku 2005 o tom, že OR Dolnostredské nie je vodným tokom. V tejto súvislosti však žalovaný poukazuje na § 43 ods. 7 zákona o vodách, podľa ktorého cit.: „*V pochybnostiach o tom, či ide o vodný tok, prirodzené koryto alebo umelé koryto a o hranicu koryta, rozhodne orgán štátnej vodnej správy na základe poznania prírodných podmienok, s prihlásením na brehové čiary susedných úsekov vodného toku.*“ Práve podľa § 43 ods. 7 zákona o vodách právoplatne rozhodol aj bývalý Obvodný úrad životného prostredia Galanta, odbor štátnej vodnej správy a odpadového hospodárstva (pozn. správny súd nesprávne uvádza Okresný úrad Galanta) vo svojom rozhodnutí č. A2005/00216-OÚŽP-629/05-OV zo dňa 20.04.2005 o tom, že OR Dolnostredské nie je vodný tok. Preto nie je žalovanému zrejmé, ako mal podľa názoru správneho súdu riešiť odbornú otázku ostatnej vodnej plochy podľa § 43 ods. 7 zákona o vodách a zároveň nevychádzat' z právoplatného rozhodnutia príslušného orgánu, ktorý riešil presne tú odbornú otázku, ktorú požaduje správny súd.

---

¹ Vid' vyjadrenie Obce Dolná Streda zo dňa 21.12.2018 vrátane jeho prílohy č. 11 a 12, ktoré je súčasťou súdneho spisu

17. Správny súd v bode 121 napadnutého rozsudku ďalej uviedol, cit.: „*A ak aj žalovaný vychádzal z uvedeného rozhodnutia, v spojení s vyjadrením Slovenského vodohospodárskeho podniku š.p., zo dňa 26.04.2017 špecifikované v odseku 83. tohto rozhodnutia, mal v svojom rozhodnutí nepochybne v správnej úvahе uviesť, ako rozhodnutie o tom, že OR Dolnostredské nie je vodným tokom, má dopad na to, že OR Dolnostredské je ostatnou vodnou plochou, ktorú možno na základe žiadosti vyradiť a prideliť ju do užívania Obci Dolná Streda.*“ Ako už žalovaný poukázal v tomto súdnom konaní pred správnym súdom, otázka charakteru OR Dolnostredské bola v preskúmanom správnom konaní postavená tak, že bud' ide o ostatnú vodnú plochu alebo o vodný tok. Nakoľko táto otázka už bola právoplatne vyriešená príslušným orgánom – bývalým Obvodným úradom životného prostredia Galanta, odborom štátnej vodnej správy a odpadového hospodárstva – rozhodnutím č. A2005/00216-OÚŽP-629/05-OV zo dňa 20.04.2005, nezostával pre správnu úvahu ministerstva o charaktere OR Dolnostredské priestor. Príslušný orgán štátnej vodnej správy v tomto rozhodnutí v súlade so svojou kompetenciou vyplývajúcou zo zákona o vodách v pochybnostiach určil, že OR Dolnostredské nie je vodný tok, ale útvar podzemnej vody. Zákon o vodách, podľa ktorého príslušný orgán rozhodoval, pojem ostatná vodná plocha nepozná a OR Dolnostredské klasifikoval podľa terminológie, ktorú upravuje zákon o vodách. Naproti tomu zákon o rybárstve v § 2 rozlišuje tieto vodné útvary:

- c) vodný tok je vodný útvar trvalo alebo občasne tečúcich povrchových vôd po zemskom povrchu v prirodzenom koryte alebo v umelom koryte, ktorý je napájaný z vlastného povodia alebo z iného vodného útvaru. Vodný tok je aj slepé rameno, mŕtve rameno a odstavené rameno, ak sú ovplyvňované hydrologickým režimom vodného toku, ako aj povrchové vody umelo vzduté v koryte vodného toku. Vodný tok sú aj povrchové vody, ktorých časť tečie pod zemským povrhom alebo zakrytými úsekmi,
- d) rybník je ovládateľná vodná nádrž vybudovaná na chov rýb s možnosťou vykonávania pravidelných intenzификаčných a melioračných opatrení,
- e) rybochovné zariadenie je technologické zariadenie určené výhradne na chov rýb, ako sú liahne, kanály, žľaby, silá, sádky, klietky a podobné zariadenia,
- g) vodárenska nádrž je vodná nádrž slúžiaca na zásobovanie obyvateľstva pitnou vodou,
- h) ostatné vodné plochy sú štrkoviská, prepadliny, pieskovne, hliniská, rašeliniská, vodné nádrže lokálneho významu v parkoch, sadoch, viniciach, chmeľničiach, záhradách a vo zverniciach, požiarne a priemyselné nádrže s možnosťou rybárskeho využitia (pričom žalovaný uvádza, že napriek skutočnosti, že táto definícia zdanlivo obsahuje taxatívny výpočet vodných útvarov, ktoré sa považujú za ostatnú vodnú plochu, z dôvodovej správy k § 2 zákona o rybárstve vyplýva, že ostatnými vodnými plochami sú všetky vodné plochy, ktoré nie sú vodným tokom, rybníkom, rybochovným zariadením ani vodárenskou nádržou, o čom svedčí aj samotné označenie týchto vodných plôch za „ostatné“).

18. Žalovaný opäťovne poukazuje na skutočnosť, že žalobcovia v priebehu správneho konania nikdy nemietali, že OR Dolnostredské nesplňa definíciu ostatnej vodnej plochy podľa § 2 ods. 2 písm. h) zákona o rybárstve, ale stále tvrdili iba, že OR Dolnostredské je vodný tok, a preto nemôže byť ostatnou vodnou plochou. Rozhodnutia žalovaného obsahujú správnu úvahu zodpovedajúcemu námietkam žalobcov, ktoré títo v priebehu správneho konania uplatnili.
19. V bode 121 napadnutého rozsudku správny súd ďalej uviedol, cit.: „... *kedže v správnom konaní boli predložené dva rozdielne znalecké posudky, žalobca predložil posudok prof. Ing. Jaroslava Antala, DrSc., špecifikovaný v odseku 84. tohto rozhodnutia, podľa ktorého OR Dolnostredské je vodným tokom a Obec Dolná Streda predložila posudok Ing. Svetlany Juchovej, podľa ktorého OR Dolnostredské nie je vodným tokom, mal podľa názoru súdu, žalovaný požiadat' príslušnú štátну vodnú správu o zaujatie aktuálneho stanoviska aj k týmto znaleckým posudkom a nie automaticky vychádzať z vyjadrenia Slovenského vodohospodárskeho podniku š.p., zo dňa 26.04.2017 o tom, že OR Dolnostredské nie je vodným tokom.*“ K citovanému žalovaným uvádza, že v správnom konaní vedenom ministerstvom, ktoré je predmetom súdneho prieskumu, bol predložený iba jeden zo znaleckých posudkov uvádzaných správnym súdom, a to znalecký posudok prof. Ing. Jaroslava Antala, DrSc. Ministerstvo sa so závermi tohto znaleckého posudku nestotožnilo a vychádzalo (ako už bolo uvedené vyššie v tejto kasačnej sťažnosti) z právoplatného rozhodnutia príslušného orgánu (rozhodnutie bývalého Obvodného úradu životného prostredia Galanta, odboru štátnej vodnej správy a odpadového hospodárstva č. A2005/00216-OÚŽP-629/05-OV zo dňa 20.04.2005) o tom, že OR Dolnostredské nie je vodný tok. Výrok tohto rozhodnutia, vydanie ktorého inicioval žalobca v 2. rade a proti ktorému sa v danom čase ani neodvolal, začal žalobcom účelovo prekážať, až keď o pridelenie OR Dolnostredské na účely podnikania v osobitnom režime požiadala Obec Dolná Streda. Až vtedy sa žalobcovia prestali stotožňovať s určením, že OR Dolnostredské nie je vodný tok, zjavne v snahe vylúčiť možnosť jeho pridelenia Obci Dolná Streda podľa § 34 zákona o rybárstve. Z tohto dôvodu si žalobca v 2. rade dal vypracovať aj znalecký posudok od prof. Ing. Jaroslava Antala, DrSc. Uvedený znalecký posudok bol predložený tak ministerstvu v správnom konaní, ktoré je predmetom súdneho prieskumu, ako aj Okresnému úradu Galanta, odboru starostlivosti o životné prostredie v správnom konaní, ktoré účelovo (opäťovne) inicioval žalobca v 1. rade vo veci určenia, či OR Dolnostredské je vodný tok, o ktorej už bolo právoplatne rozhodnuté rozhodnutím č. A2005/00216-OÚŽP-629/05-OV zo dňa 20.04.2005. Práve v tomto správnom konaní vedenom Okresným úradom Galanta, odborom starostlivosti o životné prostredie bol predložený protichodný znalecký posudok Ing. Svetlany Juchovej. Okresný úrad Galanta, odbor starostlivosti o životné prostredie rozhodnutím č. OU-GA-OSZP-2018/000983/OV/SV, OU-GA-OSZP-2017/005030/OV/SV zo dňa 20.02.2018 toto správne konanie iniciované žalobcom v 1. rade zastavil v súlade s § 30 ods. 1 písm. i) správneho poriadku, podľa ktorého cit.: „*Správny orgán konanie zastaví, ak v tej istej veci sa právoplatne rozhodlo a skutkový stav sa podstatne nezmenil*“. Na toto rozhodnutie odkazuje aj druhostupňové rozhodnutie žalovaného (na str. 47). Toto rozhodnutie v čase vydania druhostupňového

rozhodnutia žalovaného zároveň predstavovalo najaktuálnejšie stanovisko príslušného orgánu štátnej vodnej správy, ktorý aj po predložení znaleckého posudku prof. Ing. Jaroslava Antala, DrSc. zotrval na určení charakteru OR Dolnostredské tak, že nie je vodným tokom. Žalovaný preto považuje výhradu správneho súdu, že mal „*požiadat príslušnú štátnu vodnú správu o zaujatie aktuálneho stanoviska aj k týmto znaleckým posudkom a nie automaticky vychádzat*“ z vyjadrenia Slovenského vodohospodárskeho podniku š.p., zo dňa 26.04.2017 o tom, že *OR Dolnostredské nie je vodným tokom*“ za nedôvodnú a nesprávnu.

20. V bode 122 napadnutého rozsudku správny súd ďalej uviedol, cit.: „*Obranu žalovaného, že žalobca až v žalobe uplatnil námietku, že OR Dolnostredské nie je ostatnou vodnou plochou, pričom súdnemu prieskumu podliehajú len tie námietky, ktoré boli uplatnené v rozklade, súd vyhodnotil ako nedôvodnú. Z rozkladu žalobcu zo 06.12.2017, proti rozhodnutiu žalovaného č. 8490/2017-4.1 zo dňa 23.11.2017 nepochybne vyplýva, že žalobca namietal skutočnosť, že Obec Dolná Streda, ako žiadateľ, nepreukázal splnenie všetkých zákonných podmienok ustanovených v § 34 zákona o rybárstve, keď nesplnil obligatórnu podmienku ust. § 34 ods. I zákona o rybárstve, že OR Dolnostredské je vodným tokom a nie ostatnou vodnou plochou. To, že žalovaný nesprávne uchopil esenciálny základ posúdenia samotnej žiadosti Obce Dolná Streda, čo sa premietlo i v samotnom správnom konaní, keď neskúmal základnú, adresnú a vecnú otázku, či OR Dolnostredské je ostatnou vodnou plochou tak, ako znie litera zákona, nemôže byť na ujmu žalobcu.*“ Citované právne posúdenie správneho súdu považuje žalovaný za nesprávne, nakoľko ministerstvo v správnom konaní, ktoré je predmetom súdneho prieskumu malo otázku charakteru OR Dolnostredské vyriešenú na základe právoplatného rozhodnutia príslušného orgánu štátnej vodnej správy zo dňa 20.04.2005, ako aj na základe v tom čase najaktuálnejšieho stanoviska príslušného orgánu štátnej vodnej správy vyjadreného v rozhodnutí zo dňa 20.02.2018 (viď predchádzajúci bod tejto kasačnej sťažnosti). Z uvedených rozhodnutí vyplýva, že OR Dolnostredské nie je vodný tok, čím bola námietka žalobcov spočívajúca v tom, že OR Dolnostredské je vodný tok, vyvrátená. Ako už žalovaný uviedol v predchádzajúcich bodoch tejto kasačnej sťažnosti, ak OR Dolnostredské nie je vodný tok, musí byť ostatnou vodnou plochou. Žalobcovia, vedomí si skutočnosti, že rybárske právo môžu v súlade so zákonom o rybárstve vykonávať iba vo vodnom útvare, ktorý je vodným tokom alebo ostatnou vodnou plochou, v priebehu správneho konania nikdy nevzniesli námietku, ktorú prvýkrát vzniesli až pred správnym súdom, v zmysle ktorej, ak aj OR Dolnostredské nie je vodným tokom, nie je ani ostatnou vodnou plochou, lebo nespĺňa definíciu podľa § 2 ods. 2 písm. h) zákona o rybárstve. Žalovaný ďalej trvá na svojej námietke, že jeho rozhodnutiam nemožno vycítať nedostatok správnej úvahy vo vzťahu k námietke žalobcov, ktorá takto nebola v správnom konaní nikdy uplatnená, a to ani v rozklade, na ktorý poukazuje správy súd v bode 122 napadnutého rozsudku.

21. V bode 123 napadnutého rozsudku správny súd uviedol, cit.: „*Námietku žalobcu specifikovanú v odseku 13. a 14. tohto rozhodnutia, že Obec Dolná Streda nesplnila zákonnú podmienku § 34 ods. 3 písm. d) zákona o rybárstve, keď musela mať väčšinový*

podiel vlastníckeho alebo nájomného práva k pozemkom pod OR Dolnostredské, s dôrazom na neplatnosť Nájomnej zmluvy so SPF, súd vyhodnotil ako dôvodnú. Súd dal za pravdu žalobcovi v tom, že rozhodnutie v tejto časti je nedostatočne odôvodnené a bez správnej úvahy, keď vo vzťahu k 35 nájomným zmluvám žalovaný od Obce Dolná Streda akceptoval účel nájmu „podnikanie v osobitnom režime“ a vo vzťahu k Nájomnej zmluve Obce Dolná Streda so SPF akceptoval účel nájmu „využitie na oddychovú zónu“ a to všetko za premisy, že oddychová zóna obce a podnikateľská aktivita obce sú zásadne odlišné účely využitia.“ Žalovaný poukazuje na správnu úvahu, ktorú k uvedenému obsahuje druhostupňové rozhodnutie žalovaného na str. 47 až 49. Podľa tejto správnej úvahy, cit.: „Osobitná komisia sa stotožnila s odôvodnením rozhodnutia prvostupňového správneho orgánu a zdôrazňuje, že v rámci konania č. 6037/2017-9.2 (22/2017 – rozkl.) zo dňa 28.08.2017 k majetkovoprávnemu vysporiadaniu k väčšinovému podielu pozemkov pod OR Dolnostredské, preukázanému Obcou Dolná Streda, nevyslovila zásadné výhrady, iba ministerstvo upozornila, aby v novom konaní pri prejednávaní veci dôsledne rozlišovalo medzi zákonnými pojмami „výkon rybárskeho práva“ a „podnikanie v osobitnom režime na ostatných vodných plochách“. ... nájomná zmluva Obce Dolná Streda uzatvorená so SPF by sa za diskutabilnú dala považovať len vtedy, pokial by jej účelom bolo poľnohospodárske využitie pozemku. Takýto postoj opiera ministerstvo a osobitná komisia o skutočnosť, že ryba pochádzajúca z hospodárskeho chovu rýb (akvakultúry), t. j. z činnosti na povolenie ktorej musí Ministerstvo pôdohospodárstva a rozvoja vidieka SR vydať Osvedčenie na výkon chovu rýb, sa považuje za produkt poľnohospodárskej - živočíšnej výroby. V prípade podnikania v osobitnom režime a ľudí, ktorí si túto činnosť uplatňujú lovom rýb na udiču, nesporne ide o relaxačnú činnosť, a preto účel nájmu „nepoľnohospodárske využitie pozemku na oddychovú zónu“ považuje ministerstvo za adekvátny k plánovanému využitiu OR Dolnostredské Obcou Dolná Streda.“

22. Okrem toho žalovaný v súvislosti so záverom správneho súdu citovaným v predchádzajúcim bode tejto kasačnej st'ažnosti poukazuje na skutočnosť, že § 34 zákona o rybárstve nevyžaduje, aby bola nájomná zmluva uzatvorená na konkrétny účel. Z uvedeného vyplýva, že ministerstvo žiadateľom akceptuje aj nájomné zmluvy, v ktorých nie je výslovne uvedené, že účelom nájmu je podnikanie v osobitnom režime. Účel nájmu dojednaný v nájomnej zmluve však nesmie byť v rozpore s výkonom podnikania v osobitnom režime, ako tomu bolo v prípade 35 nájomných zmlúv Obce Dolná Streda, kde bol ako účel nájmu dojednaný výkon rybárskeho práva, nakoľko pri výkone rybárskeho práva ide o zásadne odlišný režim, ktorý sa s režimom podnikania v osobitnom režime vylučuje. V prípade nájomnej zmluvy so Slovenským pozemkovým fondom takýto rozpor v účele nájmu neboli zo strany žalovaného identifikovaný, k čomu je v druhostupňovom rozhodnutí uvedená aj správna úvaha (viď predchádzajúci bod tejto kasačnej st'ažnosti).
23. Žalovaný nesúhlasí s právnym posúdením správneho súdu, že oddychová zóna obce a podnikateľská aktivita obce sú zásadne odlišné účely využitia. Podľa názoru žalovaného nie je vylúčené, aby sa v určitej oblasti prelínalo postavenie obce ako subjektu verejnej moci a zároveň podnikateľa. Obec Dolná Streda môže ako subjekt verejnej moci zriadíť obecné chránené územie a zároveň ako podnikateľ podnikáť v osobitnom režime na

ostatnej vodnej ploche, ktorá sa v tomto území nachádza. Obec Dolná Streda len nemôže podmienky svojho podnikania upraviť normatívnym správnym aktom (nález ÚS SR sp. zn. III. ÚS 1/2000 zo dňa 25.05.2000). Obec Dolná Streda pritom podmienky svojho podnikania na OR Dolnostredské neupravila normatívnym správnym aktom (VZN č. 1/2016 v znení VZN č. 1/2017), ale podmienky svojho podnikania na OR Dolnostredské upravila v súlade s § 34 ods. 3 písm. f) zákona o rybárstve vo svojom prevádzkovom poriadku.

24. **Žalovaný ďalej považuje za nesprávne právne posúdenie zo strany správneho súdu aj záver v bode 124 napadnutého rozsudku**, v ktorom správny súd uviedol, cit.: „*Vzťahu k vyhodnoteniu Nájomnej zmluvy Obce Dolná Streda so SPF, ktorej platnosť je predmetom iného súdneho konania, ktoré v čase rozhodovania nebolo právoplatne skončené a žalovaný konanie neprerušil pre riešenie predbežnej otázky a nevyčkal na konečné rozhodnutie, súd dal za pravdu žalobcovi. Predmetné správne konanie sa riadi správnym poriadkom, ktorý v § 29 ods. 1 upravuje obligatórne prerušenie konania ak sa začalo konanie o predbežnej otázke upravenej v § 40 správneho poriadku, t.j. predbežnej otázke od posúdenia ktorej závisí rozhodnutie vo veci, ktorá je predmetom správneho konania.*“ Žalovaný pritom poukazuje na príslušné ustanovenia správneho poriadku, ktoré správny súd v bode 124 napadnutého rozsudku nesprávne interpretuje. Podľa § 29 ods. 1 správneho poriadku cit.: „*Správny orgán konanie preruší, ak sa začalo konanie o predbežnej otázke alebo ak bol účastník konania vyzvaný, aby v určenej lehote odstránil nedostatky podania, alebo ak účastník konania nemá zákonného zástupcu alebo ustanoveného opatrovníka, hoci ho má mať, alebo ak tak ustanovuje osobitný zákon.*“ Povinnosť správneho orgánu prerušiť správne konanie, ak sa začalo konanie o predbežnej otázke, treba vyklaadať v kontexte § 40 správneho poriadku v závislosti od toho, či ide o predbežnú otázku podľa § 40 ods. 1 alebo ods. 2 správneho poriadku. Podľa § 40 ods. 1 správneho poriadku cit.: „*Ak sa v konaní vyskytne otázka, o ktorej už právoplatne rozhodol príslušný orgán, je správny orgán takým rozhodnutím viazaný; inak si správny orgán môže o takejto otázke urobiť úsudok alebo dá príslušnému orgánu podnet na začatie konania.*“ Podľa § 40 ods. 2 správneho poriadku cit.: „*Správny orgán si nemôže ako o predbežnej otázke urobiť úsudok o tom, či a kto spáchal trestný čin, priestupok alebo iný správny delikt, alebo o osobnom stave fyzickej osoby, alebo o existencii právnickej osoby, ak patrí o tom rozhodovať súdu.*“
25. Podľa názoru žalovaného je povinnosťou správneho orgánu prerušiť správne konanie z dôvodu začatia konania o predbežnej otázke iba v prípade, ak ide o predbežnú otázku podľa § 40 ods. 2 správneho poriadku, t. j. o predbežnú otázku, o ktorej si nemôže správny orgán urobiť sám úsudok. Pokial ide o predbežnú otázku podľa § 40 ods. 1 správneho poriadku, t. j. takú o ktorej si môže správny orgán urobiť sám úsudok, je správny orgán v zmysle § 40 ods. 1 správneho poriadku limitovaný iba právoplatným rozhodnutím príslušného orgánu o predbežnej otázke. Ak takéto právoplatné rozhodnutie príslušného orgánu neexistuje, môže si správny orgán urobiť o predbežnej otázke sám úsudok aj napriek prebiehajúcemu, a teda právoplatne neukončenému konaniu vedenému príslušným orgánom, čo bol aj prípad posúdenia platnosti nájomnej zmluvy uzavorenjej medzi Obcou

Dolná Streda a Slovenským pozemkovým fondom. Žalovaný mal vedomosť o súdnom konaní vedenom (v čase predmetného správneho konania) pred Okresným súdom Galanta pod sp. zn. 25Cb/3/2017, ktorého aktuálny stav, ako aj rozhodnutie príslušného súdu o návrhu žalobcov na nariadenie neodkladného opatrenia (zákazu Obci Dolná Streda odvolávať sa na nájomnú zmluvu uzavorenú medzi Obcou Dolná Streda a Slovenským pozemkovým fondom a uplatňovať nájomné práva z nej vyplývajúce v správnom konaní pred ministerstvom o pridelenie OR Dolnostredské na účely podnikania v osobitnom režime Obci Dolná Streda, ako aj práva vyplývajúce z prvostupňového rozhodnutia, až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej o tom, či predmetná nájomná zmluva je absolútne neplatná) boli zo strany žalovaného preverované. V tejto súvislosti je v odôvodnení druhostupňového rozhodnutia (na str. 49) uvedené, cit.: „*Čo sa týka žaloby SRZ a MsO SRZ Sered' o absolútnej neplatnosti nájomnej zmluvy uzavorenej medzi Obcou Dolná Streda a SPF, ktorá je predmetom súdneho prieskumu pred Okresným súdom Galanta, osobitná komisia uvádza, že správny orgán nie je povinný vždy prerušiť správne konanie podľa § 29 správneho poriadku z dôvodu existencie predbežnej otázky. Správny orgán je totiž oprávnený urobiť si úsudok o predbežnej otázke sám. V tejto súvislosti osobitná komisia považuje predloženú nájomnú zmluvu medzi Obcou Dolná Streda a SPF na účely zákona o rybárstve za náležitú a v súlade s účelom plánovaného využitia OR Dolnostredské Obcou Dolná Streda. Osobitná komisia zároveň uvádza, že Okresný súd Galanta uznesením č. 25Cb/3/2017-153 zo dňa 13.12.2017 zamietol návrh SRZ a MsO SRZ Sered' na nariadenie neodkladného opatrenia z dôvodu, že nepredložili súdu dôkazy preukazujúce nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy.*“

26. Vyššie uvedený právny názor žalovaného, že ministerstvo nebolo povinné prerušiť správne konanie do právoplatného skončenia súdneho konania vedeného pred Okresným súdom Galanta pod sp. zn. 25Cb/3/2017, má oporu aj v právnej doktríne. Napr. v komentári k správnemu poriadku² je k § 40 ods. 1 správneho poriadku uvedené, cit.: „*Ak o predbežnej otázke už právoplatne rozhodol príslušný orgán verejnej moci (správny orgán, súd), je správny orgán takýmto rozhodnutím viazaný... Ak príslušný orgán vo veci ešte právoplatne nerozhodol alebo ani nezačal konanie, je správny orgán oprávnený (nie však povinný, ak si nie je istý „odpovedou“ na túto otázku) urobiť si o predbežnej otázke úsudok sám (napr. či kúpna zmluva, ktorá je podkladom na vklad do katastra nehnuteľností, je platná, či je osoba občanom Slovenskej republiky). Táto právomoc správneho orgánu slúži na zabezpečenie rýchlosťi a pružnosti konania. Správny orgán je však vždy povinný presvedčiť sa, či o takejto otázke už nebolo právoplatne rozhodnuté.*“
27. Žalovaný tiež poukazuje na zjavný rozpor v záveroch správneho súdu a ich nesúlad so správnym poriadkom, keď správny súd na jednej strane vytýka žalovanému nedostatok správnej úvahy, keď žalovaný vychádzal z právoplatného rozhodnutia príslušného orgánu o tom, že OR Dolnostredské nie je vodný tok (a teda o predbežnej otázke), ktorým bol žalovaný viazaný a na druhej strane správny súd žalovanému vytýka, že nepočkal na

² Potasch, P., Hašanová, J. Zákon o správnom konaní (správny poriadok). Komentár. 2. vydanie. Bratislava : C. H. Beck, 2015, s. 228

právoplatné rozhodnutie príslušného orgánu (súdu), o predbežnej otázke, o ktorej bol žalovaný oprávnený urobiť si sám úsudok.

28. Okrem toho si žalovaný dovoľuje opäťovne prednieť svoju námetku, ktorú uplatnil pred správnym súdom (vo svojej duplike zo dňa 25.02.2019) a s ktorou sa správny súd v napadnutom rozsudku nijako nevysporiadal a sice, že Obec Dolná Streda pokračovala v majetkovoprávnom vysporiadaní pozemkov pod OR Dolnostredské aj po tom, ako ministerstvu preukázala svoje práva k väčšinovému podielu pozemkov pod touto ostatnou vodnou plochou a bolo vydané prvostupňové rozhodnutie. Dňa 23.03.2018 bolo na ministerstvo doručené podanie Obce Dolná Streda, v rámci ktorého Obec Dolná Streda predložila ďalšie nájomné zmluvy a kúpnu zmluvu, ktorými ministerstvu preukazovala, že má pod OR Dolnostredské vysporiadany podiel pozemkov už vo výške 78,59 %.³ Nakol'ko toto podanie Obce Dolná Streda bolo ministerstvu doručené až po vydaní druhostupňového rozhodnutia, odvolací orgán nemohol vo svojom druhostupňovom rozhodnutí naň reflektovať. Z tohto podania Obce Dolná Streda a predložených zmlúv však vyplýva, že už **v čase vydania druhostupňového rozhodnutia Obec Dolná Streda disponovala podielom pozemkov pod OR Dolnostredské vo výške 78,59 %.** Z uvedeného vyplýva, že ak by aj nájomná zmluva, ktorú Obec Dolná Streda uzatvorila so Slovenským pozemkovým fondom bola (hypoteticky) absolútne neplatná, **v čase vydania druhostupňového rozhodnutia (a teda aj v čase právoplatnosti napadnutých rozhodnutí) by Obec Dolná Streda aj tak disponovala väčšinovým podielom pozemkov pod OR Dolnostredské.** Na základe nájomnej zmluvy so Slovenským pozemkovým fondom Obec Dolná Streda disponuje podielom na predmetných pozemkoch vo výške 27,92 %.⁴ Z uvedeného vyplýva, že bez nájomnej zmluvy so Slovenským pozemkovým fondom by Obec Dolná Streda v čase vydania druhostupňového rozhodnutia (aj v čase právoplatnosti napadnutých rozhodnutí) disponovala podielom na predmetných pozemkoch vo výške 50,67 %. Žalovaný pritom poukazuje na § 135 ods. 1 SSP, podľa ktorého na rozhodnutie správneho súdu je rozhodujúci stav v čase právoplatnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy.
29. Nad rámec uvedeného ešte žalovaný dopĺňa, že rozsudkom Okresného súdu Galanta sp. zn. 25Cb/3/2017 - 439 zo dňa 15.10.2018 bola žaloba žalobcov o určenie neplatnosti nájomnej zmluvy medzi Obcou Dolná Streda a Slovenským pozemkovým fondom zamietnutá z dôvodu, že žalobcovia nepreukázali naliehavý právny záujem na takomto určení (rozsudok však nie je právoplatný, nakoľko proti nemu žalobcovia podali odvolanie). V prípade, ak sa so záverom Okresného súdu Galanta stotožní aj odvolací súd a predmetné súdne konanie právoplatne skončí zamietnutím žaloby žalobcov z dôvodu nepreukázania naliehavého právneho záujmu, predbežná otázka (o ktorej si žalovaný mohol urobiť úsudok sám) nebude zo strany príslušného orgánu (súdu) vôbec vyriešená.

³ Vid' Doplnenie spisového materiálu Obce Dolná Streda zo dňa 21.03.2018 označené ako príloha pod písm. B vyjadrenia žalovaného zo dňa 15.05.2018 k správnej žalobe žalobcov

⁴ Výpočet vychádza z prílohy prvostupňového rozhodnutia „Prehľad majetkovoprávneho vysporiadania (NZ) Obce Dolná Streda k pozemkom pod vodnou plochou OR Dolnostredské, k.ú. Dolná Streda

Žalovaný sa preto rozhodol správne a súladne so správnym poriadkom, keď sa rozhodol na právoplatné rozhodnutie súdu o tejto otázke nečakať.

30. V bode 125 napadnutého rozsudku správny súd ďalej uviedol, cit.: „*Námietku žalobcu špecifikovanú v odseku 15. tohto rozhodnutia, spočívajúcu v chýbajúcim odôvodnení rozhodnutí v časti, ktorými odobral OR Dolnostredské žalobcovi a pridelil Obci Dolná Streda do podnikania v osobitnom režime, súd vyhodnotil ako dôvodnú. Súd musí konštatovať, že zákonodarca dal v § 39 ods. 1 písm. c) zákona o rybárstve, ministerstvu kompetenciu, rozhodovať o pridelení a odobratí výkonu rybárskeho práva v ostatných vodných plochách, ktorú žalovaný v predmetných rozhodnutiach využil, avšak vôbec neodôvodnil. Žalovaný v odôvodnení svojich rozhodnutí sa žiadnym spôsobom nevysporiadal, neuviedol súvislosti, na základe akej správnej úvahy dospel k záveru pre odobratie žalobcovi výkon rybárskeho práva na ostatnej vodnej ploche v rybárskom revíre č. 2-1550-1-1 OR Dolnostredské. Napadnuté rozhodnutie je nepreskúmateľné, pretože dôvody, k tejto časti výroku, úplne absentujú.“ Žalovaný v tejto súvislosti uvádza, že žalobcovia v správnej žalobe (ani v rozkladoch proti prvostupňovému rozhodnutiu) nenamietali absenciu odôvodnenia vo vztahu k výroku podľa 39 ods. 1 písm. c) zákona o rybárstve zrejme aj z dôvodu, že žalobcovia sú si vedomí, že kladné rozhodnutie ministerstva podľa § 34 ods. 1 zákona o rybárstve v prípade, ak ide o ostatnú vodnú plochu, na ktorej doterajší užívateľ vykonával rybárske právo, je nevyhnutné výkon rybárskeho práva doterajšiemu užívateľovi odobrať, aby bolo možné ostatnú vodnú plochu (ktorá už ďalej nebude rybárskym revírom) prideliť podnikateľovi na účely podnikania v osobitnom režime. Obdobne by ministerstvo postupovalo aj v prípade, ak by vlastník alebo nájomca väčšinového podielu pozemkov pod ostatnou vodnou plochou podľa § 4 ods. 8 zákona o rybárstve požiadal o pridelenie výkonu rybárskeho práva na ostatnej vodnej ploche, t. j. aj vtedy by v prípade kladného rozhodnutia ministerstvo odobralo výkon rybárskeho práva doterajšiemu užívateľovi podľa § 39 ods. 1 písm. c) zákona o rybárstve a pridelilo výkon rybárskeho práva žiadateľovi podľa § 4 ods. 8 zákona o rybárstve. Žalovaný pritom poukazuje na § 134 ods. 1 SSP, podľa ktorého cit.: „*Správny súd je viazaný rozsahom a dôvodmi žaloby, ak nie je ďalej ustanovené inak.*“ Nakoľko v prípade tohto súdneho konania nemožno hovoriť o žiadnej z výnimiek z § 134 ods. 1 SSP, bol správny súd rozsahom a dôvodmi žaloby viazaný. Správny súd v súvislosti so svojím záverom vyjadreným v bode 125 napadnutého rozsudku však nerešpektoval vyššie citované zákonné ustanovenie, keď žalovanému vytýkal absenciu odôvodnenia viažuceho sa výlučne k výroku podľa § 39 ods. 1 písm. c) zákona o rybárstve, ktorú žalobcovia v správnej žalobe nenamietali.*
31. Žalobcovia namietali nedostatok odôvodnenia žalovaného k fakultatívnej možnosti ministerstva vyhovieť/nevyhovieť žiadateľovi aj v prípade, ak tento splní všetky podmienky podľa § 34 zákona o rybárstve, nakoľko je v predmetnom ustanovení zákona o rybárstve použité slovné spojenie „môže ministerstvo“ (t. j. táto námietka žalobcov nesmerovala výlučne voči výroku prvostupňového rozhodnutia podľa § 39 ods. 1 písm. c) zákona o rybárstve ale voči všetkým trom výrokom obsiahnutým v prvostupňovom rozhodnutí ako celku). K tejto námietke žalobcov je správna úvaha obsiahnutá

v rozhodnutiach správnych orgánov oboch stupňov (str. 73 prvostupňového rozhodnutia, str. 49 až 52 druhostupňového rozhodnutia). Podstatu správnej úvahy žalovaného vyjadrenej v napadnutých rozhodnutiach možno zhrnúť tak, že ministerstvo rozhodlo podľa § 34 zákona o rybárstve v prospech žiadateľa, ktorý mu preukázal splnenie všetkých podmienok v súlade s týmto ustanovením zákona o rybárstve. Napriek tomu, že v tomto ustanovení zákona o rybárstve zákonodarca použil slovné spojenie „môže“, bolo by v rozpore s účelom tohto ustanovenia (o ktorom sa žalovaný už zmieňoval vyššie v tejto kasačnej stážnosti, ako aj v napadnutých rozhodnutiach, a ktorý nad akúkoľvek pochybnosť vyplýva aj z dôvodovej správy k zákonom o rybárstve), ak by žalovaný žiadateľovi, ktorý splní všetky podmienky podľa § 34 zákona o rybárstve, nepridelil ostatnú vodnú plochu na podnikanie v osobitnom režime iba pre to, že s tým žalobcovia nesúhlasia, resp. majú obavy z budúceho pôsobenia žiadateľa na tejto ostatnej vodnej ploche, ktoré však nedokážu podporiť žiadnym relevantným argumentom ani dôkazom.

32. Žalovaný nesúhlasí ani so záverom správneho súdu vyjadreným v bode 126 napadnutého rozsudku, že cit.: „*V odôvodnení napadnutých rozhodnutí absentuje uvedenie logickej súvzťažnosti medzi výrokom rozhodnutia a strohým opisom skutkových zistení.*“ Žalovaný poukazuje na odôvodnenia napadnutých rozhodnutí, z ktorých nad akúkoľvek pochybnosť vyplýva, že okrem výroku a opisu skutkových zistení obsahujú aj správnu úvahu pozostávajúcu z podrobného zdôvodnenia splnenia všetkých podmienok podľa § 34 zákona o rybárstve zo strany žiadateľa, a to aj v kontexte námietok účastníkov konania, ktorými sa správne orgány oboch stupňov dôsledne zaoberali a vyjadrili k nim vo svojich rozhodnutiach správnu úvahu, presne ako vyžaduje § 47 ods. 3 správneho poriadku.

IV.

Žalovaný ďalej namieta porušenie svojho práva na odôvodnenie súdneho rozhodnutia:

33. Žalovaný poukazuje na skutočnosť, že nie len na rozhodnutia správnych orgánov, ale aj na rozhodnutia súdov, kladie Ústava Slovenskej republiky a príslušné zákony určité nároky, t. j. aj rozsudok súdu (vrátane správneho) musí tiež splňať náležitosť, ktoré v napadnutom rozsudku absentujú. Podobne ako správny súd uvádza v bode 129 napadnutého rozsudku, aj žalovaný sa stotožňuje s tým, že ústavne garantované právo na spravodlivý proces v sebe zahŕňa aj právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, pričom napadnutý rozsudok riadne odôvodnenie neobsahuje. Žalovaný uplatnil vo svojom vyjadrení zo dňa 15.05.2018 k správnej žalobe žalobcov, ako aj vo svojej duplike zo dňa 25.02.2019, veľké množstvo námietok voči tvrdeniam a právnym názorom žalobcov, ktoré správny súd iba zosumarizoval v bodoch 19 až 32 a 42 až 53 napadnutého rozsudku a v ďalšej časti odôvodnenia napadnutého rozsudku sa s nimi vôbec nevysporiadal. Pritom aj účastník súdneho konania má právo na riadne a presvedčivé odôvodnenie. Nakol'ko právo žalovaného na odôvodnenie súdneho rozhodnutia bolo zo strany správneho súdu porušené, žalovaný ako ďalší dôvod svojej kasačnej stážnosti uvádza aj dôvod podľa § 440 ods. 1 písm. f) SSP.

Žalovaný poukazuje aj na ďalšie procesné pochybenia správneho súdu:

34. Nad rámec dôvodov kasačnej stážnosti si žalovaný dovoľuje ešte poukázať na procesné pochybenia, resp. svojvôľu správneho súdu v tomto súdnom konaní. Uznesením správneho súdu sp. zn. 6S/50/2018 – 198 zo dňa 11.06.2018 (ďalej len „Uznesenie“) bol priznaný odkladný účinok správnej žalobe žalobcov bez splnenia podmienok na jeho priznanie podľa § 185 písm. a) SSP, v zmysle ktorého správny súd môže na návrh žalobcu a po vyjadrení žalovaného uznesením priznať správnej žalobe odkladný účinok, ak by okamžitým výkonom alebo inými právnymi následkami napadnutého rozhodnutia orgánu verejnej správy alebo opatrenia orgánu verejnej správy hrozila závažná ujma, značná hospodárska škoda či finančná škoda, závažná ujma na životnom prostredí, prípadne iný vážny nenapraviteľný následok a priznanie odkladného účinku nie je v rozpore s verejným záujmom. Žalobcovia v návrhu na priznanie odkladného účinku správnej žalobe nepreukázali správnemu súdu hrozbu závažnej ujmy, značnej hospodárskej či finančnej škody, závažnej ujmy na životnom prostredí ani iného vážneho nenapraviteľného následku, o ktorých nepredložili správnemu súdu žiadne dôkazy. Priznanie odkladného účinku správnej žalobe žalobcov odôvodnil správny súd **v jedinom** odseku na str. 4 Uznesenia nasledovne, cit.: „*Správny súd s prihliadnutím na právny stav vytvorený napadnutými rozhodnutiami (odobratie výkonu rybárskeho práva na ostatnej vodnej ploche žalobcom, vyradenie rybárskeho revíru z evidencie rybárskych revírov a pridelenie ostatnej vodnej plochy do užívania Obci Dolná Streda na účely podnikania v osobitnom režime), považoval dôvody návrhu na priznanie odkladného účinku žalobe za legitímne a dôvodné. Nepriznanie odkladného účinku správnej žalobe by bolo spôsobilé reálne privodiť žalobcom s poukazom na doposiaľ vykonávané aktivity uvedené v odseku 2. až 4. tohto uznesenia, závažnú ujmu napr. vo forme straty rybárskeho práva, vydávania povolení na rybolov za odplatu, ako i iný ľažko napraviteľný následok napr. keď doposiaľ žalobcami zarybňovanú vodnú plochu, dňa 04.05.2018 zarybnila Obec Dolná Streda, čo môže mať dopad pri vyčíslení finančnej škody žalobcov, ktorá by im vydaným napadnutým rozhodnutím vznikla.“*

35. Správny súd priznanie odkladného účinku správnej žalobe žalobcov odôvodnil hroziacou závažnou ujmou, ktorá predstavuje to najširšie vyjadrenie pre žalobcov neželaného stavu, ktorý by v dôsledku nastúpenia účinkov správnej žalobe napadnutých rozhodnutí aj v prípade úspechu správnej žaloby a ich následného odpadnutia mal v podstate nezvratný charakter. I keď toto vymedzenie má abstraktnú povahu, už zo samotného adjektíva vyplýva, že hroziaca ujma nesmie byť nepatrnná, ale musí mať závažný dosah. Závažnosť možno pritom posudzovať nielen v rámci objektívneho chápania, ale i subjektívne, zohľadňujúc sociálne, finančné, profesijné, prípadne aj iné okolnosti na strane žalobcu.⁵

---

⁵ Baricová, J., Fečík M., Števček, M., Filová, A. a kol. Správny súdny poriadok. Komentár. Bratislava : C. H. Beck, 2018, s. 928.

Správny súd pritom závažnosť ujmy iba tvrdenej žalobcami (t. j. bez predloženia akýchkoľvek dôkazov) vôbec neposudzoval. Správny súd len skonšatoval, že nepriznanie odkladného účinku správnej žalobe by bolo spôsobilé privodiť žalobcom závažnú ujmu napr. vo forme straty rybárskeho práva a vydávania povolení na rybolov za odplatu. Tieto skutočnosti uvádzané správnym súdom sú však legálnymi následkami každého rozhodnutia ministerstva vydaného podľa § 34 zákona o rybárstve vo vzťahu k doterajšiemu užívateľovi predmetnej ostatnej vodnej plochy, pričom rozhodne najde o nezvratný stav, ak by boli žalobcovia v tomto súdnom konaní úspešní.

36. Ešte zarážajúcejšie je odôvodnenie správneho súdu vo vzťahu k druhému dôvodu, pre ktorý priznal odkladný účinok správnej žalobe žalobcov, keď správny súd opäť iba skonšatoval, že nepriznanie odkladného účinku správnej žalobe by bolo spôsobilé privodiť žalobcom i iný ľažko napraviteľný následok napr. keď doposiaľ žalobcami zarybňovanú vodnú plochu dňa 04.05.2018 zarybnila Obec Dolná Streda. I keď § 185 písm. a) SSP pojem „iný ľažko napraviteľný následok“ použitý správnym súdom neustanovuje (príslušné ustanovenie SSP hovorí o „inom vážnom nenapraviteľnom následku“, pričom tento právny pojem zrejme nebude mať rovnaký význam ako pojem použitý správnym súdom), žalovanému nie je vôbec zrejmé, akým spôsobom malo priznanie odkladného účinku správnej žalobe žalobcov zvrátiť „iný ľažko napraviteľný následok“ – zarybnenie predmetnej ostatnej vodnej plochy zo strany Obce Dolná Streda, ktorý už nastal pred vydaním Uznesenia. Správny súd naopak priznaním odkladného účinku správnej žalobe žalobcov umožnil, aby žalobcovia profitovali zo zarybnenia Obcou Dolná Streda, o ktorom mal správny súd vedomosť, vrátane dokladov (dôkazov) predložených Obcou Dolná Streda ešte pred vydaním Uznesenia. Okrem toho sa správny súd v odôvodnení Uznesenia vôbec nevysporiadal s dôvodmi pre nepriznanie odkladného účinku správnej žalobe žalobcov, ktoré žalovaný uviedol na str. 3 až 5 svojho vyjadrenia zo dňa 15.05.2018 k správnej žalobe žalobcov.
37. Žalovaný, nakol'ko nedostal od správneho súdu odpoveď na žiadnu zo svojich námietok voči priznaniu odkladného účinku správnej žalobe žalobcov, na týchto námietkach nad'alej trval a v priebehu súdneho konania podal dva návrhy na zrušenie Uznesenia (prvý zo dňa 10.07.2018 a druhý zo dňa 10.12.2018 – po odročení pojednávania na deň 07.03.2019, keď už bolo nepochybne, že správny súd nerozhodne v lehote podľa § 187 ods. 1 SSP). **Správny súd sa s týmito návrhmi žalovaného nijako nevysporiadal a v odôvodnení napadnutého rozsudku ich ani nespomenul.**

VI.

Na základe vyššie uvedených skutočností má žalovaný za to, že napadnutý rozsudok správneho súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, a je teda naplnený dôvod kasačnej st'ažnosti v zmysle § 440 ods. 1 písm. g) SSP a zároveň bolo porušené právo žalovaného na odôvodnenie súdneho rozhodnutia a tým aj jeho právo na spravodlivý proces, a je teda naplnený dôvod kasačnej st'ažnosti aj v zmysle § 440 ods. 1 písm. f) SSP. Žalovaný preto navrhuje, aby kasačný súd **zrušil výrok napadnutého rozsudku správneho súdu**,

ktorým zrušil druhostupňové rozhodnutie, ako aj prvostupňové rozhodnutie a vec vrátil prvostupňovému správnemu orgánu na ďalšie konanie, ako aj výrok napadnutého rozsudku správneho súdu, ktorým priznal žalobcom voči žalovanému právo na úplnú náhradu trov konania a vec vrátil v tomto rozsahu správnemu súdu na ďalšie konanie.

S úctou

MINISTERSTVO
ŽIVOTNÉHO PROSTREDIA SR
Nám. Ľudovíta Štúra 1
812 35 BRATISLAVA
— 52 —

JUDr. Daniela Medžová
generálna riaditeľka sekcie
legislatívy a práva
v z. Mgr. Daniela Cinová

Príloha (iba pre správny/kasačný súd):

Poverenie Mgr. Daniely Cinovej na zastupovanie JUDr. Daniely Medžovej

Overená fotokópia diplomu Mgr. Daniely Cinovej preukazujúca jej vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa v súlade s § 449 ods. 2 písm. a) SSP

Overená fotokópia občianskeho preukazu Mgr. Daniely Cinovej